

Ein møguleiki og ein rættur

LØGTINGIÐ hevur nú samtykt at uppløysa seg sjálvt og at heita á lögmann um at útskriva nýval. Valið verður væntandi leygardagin 17. november. Hetta eru tvey ár fyrr enn ætlað.

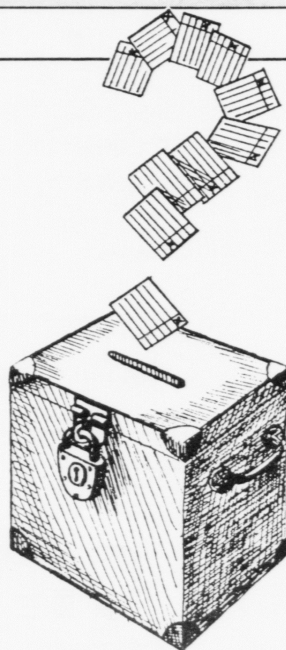
NÓGV ERU ónøgd við, at lögtingsval verður í úrtíð, og í hesum sambandi standa politikararnir fyrri skotum. Tosað verður um 32 dólgar, sum eru valdir at stýra landinum í fyra ár og ikki megna tað, at hesir bert hava eitt at gera, og tað er at stýra, til regluligt lögtingsval aftur eigur at verða.

ÚRSLITIÐ av seinasta lögtingsvali gav eina óhepna samanseting av Føroya Løgtingi. Sum størsti flokkur royndi fólkaflokkurin at skipa landsstýri eftir valið. Hetta eydnaðist ikki. Síðani royndi javnaðarflokkurin, ið var næststørstur, men tað gav

heldur onki úrslit. Samráðing- arleiðslan fór síðani til sambandsflokkin, sum heldur onki fekk burtur úr.

AT ENDA fekk tjóðveldisflokkurin samráðing- arleiðsluna. Tá varð so ein samgonga skipað. Men hesi varð ikki lív lagað í meira enn fyra mánaðar. Eftir drúgvar samráðingar varð ein nýggj samgonga roynd. Hon helt í gott og væl eitt ár. So var aftur galið. Og seinastu tíðina eru fleiri úrslitaleysar royndir gjørdar. Sostatt var onki at gera. Politiska naggatódnin kundi ikki standa við í óásetta tíð.

NÝVAL ER ein møguleiki í okkara stjórnskipanarlóg. Tá hesin møguleiki er, so er tað tí, at hann skal nýtast tá hetta gerst neyðugt. Og í hesum færinum var tað neyðugt. Her var ongin loysn at finna. Her var ongin annar útvegur. Men tað, at nýta møguleikan fyrri vali í úrtíð so ofta, at

hetta gerst ein óvani, eigur ikki at koma upp á tal.

TAD ERU nú 42 ár síðani at vit finga okkara stýrisskipanarlóg. Í hesi 42 árin hava vit eina ferð áður havt val í úrtíð. Hetta verður sostatt aðru ferð í 42 ár. Og tað kann ikki sigast at vera serliga nógv og talan kann als ikki verða um,

Arbeiðsfrið

Í oddagreinini í gjár, undir yvirskriftini - Samgongan fekk arbeiðsfrið - byrjar eitt brot soleiðis:

Fólkaflokkurin valdi at geva landsstýrinum og samgonguni arbeiðsfrið...

Her skuldi sjálvandi staðið Javnaðarflokkurin í staðin fyrri Fólkaflokkurin.

Orsaka prentvilluna.

Sum kunnugt hevur Fólkaflokkurin ikki gjørt annað enn at skapt ófrið.

at tað, at halda nýval til lögtingið, er nakar óvani.

HETTA ER ein rættur og ein møguleiki, sum vit eiga at nýta, tá hetta gerst neyðugt. Eftir javnaðarflokksins hugsan var tað neyðugt í hesum færinum.

vj.

sosigatey

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLJÓSIÐ

Tjóðveldis- skommin fullkomin

„Tjóðveldisflokkurin ikki til fotatraðk — Tjóðveldisflokkurin setir mörk. Okkara hugsjónir eru ikki á útsølu eins og hjá hinum flokkunum. Vil fólkaflokkurin sleikja fætur sambandsins, so gerði hann tað. Vit gera tað ikki“, skrivur 14. September mikudagin í oddagrein og við síðuna av skrivari Hergeir Nielsen, tingmaður, „Sambandsflokkurin á veg — útaftur í myrkið“.

Skulu vit veruliga til at endurtaka tað her — gomrin, Vilmond! Hevur tú nú aftur snorksovið, meðan flokkur tín eymliga hevur kint sambandsvanganum! Tað er fantastiskt at lesa oddagreinirnar í 14. September. Gráta ella grina! Álvartos, Vilmond, hvi ikki heldur tuga, meðan væl stendur til. Hvi pensla skommin tjóðveldisflokksins út, hvi niðurgera allar tinar partamenn! Er tað ikki júst hetta tú ger, tá tú nú aftan á at flokkurin hevur sitið í fævningi sambandsflokksins, skrivur, at tjóðveldisflokkurin ikki er til fotatraðk. Hetta sigur tú um somu tíð, sum flokkurin hevur latið seg drigið eftir hárinum av fyrst Paula Ellefsen og

seinni Edmundi Joensen. Tú ger skommina fullkomna við at skriva, at hugsjónir tjóðveldisflokksins eru ikki til útsølu. Tað er jú nettupp tað tær hava verið síðani tit lótu tykkum tvinga at skriva undir sambands- gonguskjalið hjá Paula Ellefsen á sinni. Forrestin, var tað ikki ein skemti- teknari, sum so meistar- liga teknaði hesa útsølu! Tit hava selt alt, hava einki at føra valstrið uppá longur — annað enn luftkastellinum hjá Finn- bogi Ísaksoni.

Og so ger Hergeir Nielsen skommina enn meira fullkomna. Skrivur, at sambandsflokkurin er á veg út aftur í myrkið. Er tað ikki tjóðveldið, sum hevur livað í svarta

myrkri í tvey ár í samgongu við sambandsflokkin!! Tað er ikki sambandið, sum er á veg út í nakað myrkt, tað er tjóðveldið, sum hevur latið seg myrkaleggja og liggur innigirt í belanið. Einasti glotti tit hóma — og hann hevur partamaðurin Ísakson longu fingið eyga á — er samarbeiði við javnaðarflokkinn. Og lukku í tykkum, javnaðarflokkurin ber ikki agg til aðrar. Flokkurin ber yvir við tjóðveldinum, sum læt seg draga niður í dustið av táverandi formanni sambandsflokksins. Javnaðarflokkurin skal umhugsast at taka tjóðveldisflokkinn inn aftur í hitan eftir komandi val, um tað verður neyðugt.

Luftkastellir Ísaksons

Tað er litil ivi um, at formaður tjóðveldisflokksins, Finn- bogi Ísakson, vil hava reklamu. Bara hann sleppur framat mikrofonini ella upptøktul- inum, so er einki óført hjá hesum borgarliga sambandsmanninum. Fyrst segði hann Føroya fólki, at hann hevði ongar fortreytir fyrri at gerast figgjarmálaráð- harri. Og hann gjørdist figgjarmálaráðharri. Fyri stutt aftan á at fara frá aftur. Síðani segði hann Føroya fólki, at tjóðveldið hevði einki annað at velja í enn at samstarva við sambandið. Og so gjørdi hann. Fyri

so nú at fáa sparkið frá sambandinum. Og so oman á tað heila loyvir hann sær at fara í fjølmiðlarnar at reypa um, at tjóðveldisfólk eru tey einastu, sum hava skil á figgjarmálaráð- skiftum og eru einasti mót- støðuflokkur til sambandið. Segði nakar luftkastellir!

Vit fáa nú val. Vónandi hevur Føroya fólk avdúkað leiklutin hjá tjóðveldistoppunum í hesi samgongu. Teir góvu alt frá sær, sín identitet, sín tjóð- skaparliga færing, alt, bara fyrri at halda javnaðarflokkinn uttanfyri. Og nú — tað hava vit hoyrt fleiri ferðir seinastu dagarnar — roynir sami flokkur at friggja til javnaðarflokkinn. Hvar er trúvirðið, tit tjóðveldisspissar!